

הצמרת של המפלגה שהיא צמרת המדינה הושיה נתונים לשמירת הכסא ולא לשמירת

העליונות המוסרית והאינטלקטואלית של המדינה, שהיא תנאי לקיומה, בטחונה ויעודה

ההיסטורי. הדוגמה שהם מראים במדיניות הפנימית, בדיכוי החופש הפנימי במפלגה,

בהורדת רמת הוויכוחים, פוגע לא רק במפלגה אלא ברמה הרוחנית של העם. הרמה הירודה

והיורדת של העתון "דבר" היא סימן מדאיג מאוד לסוחר המוסרי של מוסדות המדינה.

ההתפארות בהשגים שקיימים בדמיונם מוכחה על הוסר כל אסמא תחושה ממלכתית.

ניצול המנגנון הווחיק במקום עידוד. . . .

24.10.65

נחום פונדק, מרדכי ברקאי, אוהד זמורא, יזהר ר. זמורא, שואלי מדוע תמיד הרב לא צודק.

הלל דן: סבור שאני בהסברותי מתחמק מאיזו נקודה - כל מה שקרה עד 1964. הסברתי לו

מדוע. - סען: אחה קורא למרד. הם מאשימים אותך בענינים כלכליים שלא סיפלת בהם -

והם מסילים עליך האחריות. הוא סבור שהמערך יקבל 35.

27.11.65

שלמה שמיר: דורש שהענין יסודר רשמית על שם חברה רשמית. למי ינתן הקרקע? דרושה

החלטה מצד הקה"ק - שתחן זה לישיבה בלי תמורה.

הלל: יש ניגוד בין אלמוגי ושמעון. יש לכנס מחר ועדת החמשה: הלל, משה, שמעון,

אלמוגי ואני. יש שאלה פרטית: ברשימה לעיריה רצו שהלל יהיה. נבחרו רק שנים: כספי

והלל, הלל התפטר, אחריו באה אוליה. כספי יהיה סגן היק החינוך, ספורס ונוער, אוליה

תהיה סגנית של עופר (שכונות). בטו"ב הוא המרכז הממונה על כספי רכטר (השופט) מציעים

שהלל ילך לוועדה המרכזת.